

Přístroje pro sledování: Výzva k příspěvkům

Toto je výzva k vytváření příspěvků na téma: přístroje pro sledování, které policisté ukrývají v prostorech, ve kterých žijeme.

Státy při represích vůči jednotlivcům a skupinám podporujících podvatné akce, zavedly způsob, jak je udržet pod dohledem. Zdá se, že některé z těchto sledování probíhají skrze skryté sledovací zařízení v prostorech, ve kterých žijeme.

Tato zařízení mají různé podoby: mikrofony, kamery, geolokační zařízení. Cílem mohou být všechna místa, ve kterých se pohybujeme: budovy, vozidla, veřejný prostor. Tyto praktiky jsou někdy legální, například povolené soudcem, a někdy ne, prováděné nezákonně zpravodajskými agenturami.

Všimli jsme si nedostatku informací, které jsou kolem nás k dispozici ohledně tohoto druhu sledování. Jaké je skutečné využití těchto zařízení zpravodajskými agenturami? Jaký typ zařízení se používá? V jakých kontextech? Jak efektivně? Co můžeme udělat, abychom se postavili proti tomuto druhu dohledu?

Rozhodli jsme se shromáždit informace o tomto tématu a publikovat o tom brožuru. Chceme se zaměřit na dohled prováděný zpravodajskými agenturami a politickou policií v evropských státech proti jednotlivcům nebo skupinám zaměřených na podvatné akce. Také se soustředíme na studium zařízení fyzického sledování, které jsou skryty v místech osídlených jednotlivci a skupinami (takže nebudeme mluvit o jiném druhu sledování, jako je stínování, telefonování a internetové sledování).

Není vždy snadné najít přesné a spolehlivé informace týkající se tohoto tématu, vzhledem k relativnímu tajemství, které často obklopuje praktiky policistů a dokonce i k praktiky zpravodajských agentur. Abychom tuo brožuru napsali, chceme nejprve použít zdokumentované příklady nalezených sledovacích zařízení, které byly pravděpodobně umístěny policisty.

Takže jsme začali seznamem všech příkladů, které bychom mohli najít na internetu. V současné době obsahuje tento seznam 24 monitorovacích zařízení nalezených v budovách (často mikrofony a kamery) a 16 případů zařízení nalezených ve vozidlech (často GPS trackery, někdy s mikrofony). Příklady často pocházejí z Itálie, ale také z jiných evropských zemí: Francie, Španělsko, Belgie. Většina příkladů doplňují obrázky zařízení.

Tento seznam bude zahrnut v závěrečné brožurě spolu se souhrnnými údaji o umístění zařízení, o tom, jak fungují, a možných způsobech jejich odhalení.

Napsali jsme tuto výzvu k předkládání příspěvků s nápadem pokračovat v shromažďování informací

při psaní brožury. Zajímají nás další příklady nalezených zařízení, zejména příklady, které by ukazovaly přesné modely zařízení (ale všechny příklady stojí za to). Samozřejmě nás zajímají i další informace: technické informace o těchto typech zařízení, zpětná vazba na pokusy o odhalování, kritika týkající se tohoto projektu atd.

Chceme zaútočit na uši a oči (a sledovače GPS), které policisté ukrývají v prostorech.

Můžete nás kontaktovat e-mailem na adrese [desoreillesetdesyeux "zavináč" riseup.net](mailto:desoreillesetdesyeux@riseup.net). Mluvíme anglicky a francouzsky. Pokud nám napíšete v jiném jazyce, můžeme se pokusit najít způsob, jak to překládat.

PS: Neváhejte přeložit tento článek v jiných jazycích a rozšířte jej na další místa, pokud chcete.

➤ desoreillesetdesyeux.noblogs.org

➤ zdroj:kronika.noblogs.org

V solidaritě se squat byl napaden úřad v Barceloně

Pondělí 26. listopadu ráno skupina asi patnácti maskovaných lidí naběhla do prostor Komory městského majetku v Barceloně Via Laietana. Jakmile se dostali dovnitř, zničili okna, počítače, kanceláře a nábytek. Squatterskými symboly byly označeny stěny a také okna.

➤ zdroj:kronika.noblogs.org

Nesundávejte žluté vesty

Ve Francii už to zase vše. O co jde a kdo jsou „žluté vesty“?

Zní to, jako by měli něco společného se záchranáři. Hnutí „gilets jaunes“, žluté, respektive reflexní vesty

se však jmenuje podle výstražného oděvu, který musí mít každý řidič v autě a obléci ho v případě hrozícího nebezpečí. Jako velké nebezpečí vyhodnotili desetitisíce francouzských řidičů a řidiček strmě stoupající ceny pohonných hmot, které ohrožují rozpočty jejich domácností. Ceny pohonných hmot vzrostly ve Francii za poslední rok o 23 %. Další skokový nárůst proběhne v lednu, kdy má vstoupit v platnost vyšší daň z nafty a benzínu. Macronova administrativa hájí vyšší daně nutným přechodem na ekologičtější způsob dopravy.

Sedmnáctého listopadu vyšlo do ulic asi 250 tisíc Francouzů. Zablokovali důležité dopravní uzly na 2000 místech a deset ropných skladů. Nemají vůdce a nehlásí se k žádné politické straně. Tentokrát ani nejde o akci nesmlouvavých odborářů. Jde o další spontánní „facebookové“ hnutí, jedno z těch, které vyvolaly v uplynulých letech mnoho debat, nadějí i skepse. Důvody hněvu jsou zcela legitímní. Pokud jste závislí na automobilové dopravě, musíte vozit autem děcka do školy, musíte s ním jezdit do práce a potřebujete ho k zásobení a údržbě domácnosti, stává se razantní zdražení pohonných hmot existenčním problémem.

Nenechme si ale namluvit, že je „gilets jaunes“ hnutím antiekologickým, zpochybňujícím globální změnu klimatu a brojícím proti zelené politice. Přesně tuhle pózu se mu snaží vtisknout různé protiemanicipační, reakční, neoliberalní, konzervativní, šovinistické či fašizující politické partičky. Abychom pochopili Žluté vesty, musíme si uvědomit, kde jsme a co se tu děje. Kapitalismus je darebácký systém řízený darebáky, v němž prosperují zase jenom darebáci. Snaží se udržet a přisoudit co největší moc trhu. Úkolem zastupitelů, státu, liberálních, neliberálních i konzervativních vlád je nejenom zachovat kapitalismus a růst zisků za všech okolností, ale zároveň, což s tím souvisí, přesunout co největší část nákladů na společnost. Nejsou to jen silnice a železnice, které platíme a z nichž často úplně zadarmo těží velký byznys. Není to jen výchova nových dělníků a mozků, které platíme a z nichž často úplně zadarmo těží velký byznys. Jsou to hlavně vytěžené zdroje, války, humanitární katastrofy, obnova infrastruktury po válkách a stále palčivější a možná i pro všechny druhy fatální problém zdevastovaného životního prostředí. Nejsou to domácnosti, kdo žene svět do záhuby, 10 % nejbohatších má na svědomí polovinu všech skleníkových plynů. Zato polovina obyvatel planety, která patří mezi méně šťastné, neprivilegované generuje pouze 10 % skleníkových plynů. Nezapomeneme, neodpustíme, nevzdáme se!

„Vydělávám 500 eur měsíčně, jak s tím mám vyžít? S tím, co vydělám, si můžu dopřát jen jedno jídlo denně,“ stěžuje si Jaen-Luc, sedmapadesátiletý protestující z Calais. Fakt? Tomu máme věřit? Ve Francii? V globalizovaném kapitalismu je i tohle možné. Pokud děláte pro personální agenturu a stanete se outsourcingovým lidským zdrojem. Opět se jedná o přesunutí nákladů a rizika podnikání na bedra společnosti. Pokud si smysluplně zjednodušíme politickou realitu dneška, máme tu ne jeden, ale hned dva hlavní politické proudy. Ten první, liberálně demokratický, neoliberalní, nám píše krev už příliš dlouho. Celá desetiletí globální změnu klimatu popíral, dnes se tváří, že ji akceptuje. Je ochotný realizovat sem tam nějaké změny, které zkázu planety oddálí za předpokladu, že na těchto změnách vydělá velký byznys a veškerý vývoj a náklady s tím spjaté zaplatí společnost. Druhý mainstreamový proud, neliberální demokraté, konzervativci, který se tváří jako opoziční, bude popírat devastaci planety byznysem, dokud to bude možné, a dohlížet na to, aby vše běželo v zaběhlých kolejkách a společnost

splácela veškeré externality velkého byznysu. Oba tyto proudy se slévají do páchnoucí žumpy, která nás táhne ke dnu.

Žluté vesty jsou masovým hnutím, v němž se jistě najdou zoufalci, kteří budou naslouchat štvavé propagandě, nebo činit kompromisy s neoliberální beznadějí. Jsou zde ale aktivní i svobodáři, kteří zakládají potravinové banky a formují antifašistické bloky. Úlohou anarchistického, antiautoritářského, antifašistického hnutí a všech lidí schopných svobodné úvahy je donutit elity a globální kapitál, aby zaplatily všechny nutné změny vedoucí k trvale udržitelné společnosti, stejně jako humanitární katastrofy spjaté s militaristickým otevíráním nových trhů a devastací životního prostředí byznysem. Žádný zbohatlík, žádná korporace už nemůže ždímat celá lidská společenství a generovat zisk na úkor příštích generací. Žádný demokrat, populista ani diktátor už nebudou rozhodovat naším jménem ve prospěch byznysu.

➤ zdroj:afed.cz

Stát jen tak nezmizí, zaútoč!

Stát a kapitál neodumře, jak si mnozí anarchisté očividně myslí. Tento postoj není zakořeněn pouze v abstraktní rovině „čekání“, někteří dokonce otevřeně odsuzují akce těch, pro které tvorba nového světa znamená zničení toho starého. Útok je odmítnutím zprostředkování, pacifikace, obětování, přizpůsobování a kompromisu.

Cesta k povstání se nám otevře prostřednictvím činů a učení se jednat, ne propagandou, ačkoliv i propaganda hraje roli ve vyjasnění toho, jak jednat. Čekání nás učí pouze čekat, jednáním se člověk učí jednat.

Síla povstání je sociální, ne vojenská. Měřítkem pro hodnocení důležitosti zobecněné revolvy není ozbrojený střet, ale naopak rozsah paralyzy ekonomiky a normality.

Úryvek textu, který poprvé vyšel v Killing King Abacus #2 (Léto 2001)

acko@riseup.net